

[Mette Madsen]

Frederikshavn bl. a. Skagen, Ålbæk, Strandby og Læsø, hvor fiskeri med de dertil knyttede virksomheder er et af hovederhvervene. Spørgsmålet gælder et prisstops virkninger i forhold til fiskeriauktionerne. Når det har været nødvendigt for mig at rejse dette spørgsmål her i dag, skyldes det, at det skabte megen usikkerhed i fiskerierhvervet, at den socialdemokratiske kandidat på flere vælgermøder i vore fiskerbyer udtalte, at et prisstop ville være en bombe under fiskeriauktionerne. Jeg må derfor anmode industriministeren om her i folketinget i dag at give ganske klar besked om de virkninger, et prisstop vil få for fiskeriauktionerne. Jeg er overbevist om, at ministeren vil have forståelse for, at det er af største vigtighed for fiskerierhvervet at få denne klare besked.

Når dette er sagt, vil jeg ikke undlade at henlede ministerens opmærksomhed på, at en sådan tilkendegivelse også vil være af betydning for ministerens kollega, den nye trafikminister, hr. Risgaard Knudsen, der jo i løbet af de kommende dage skal træffe den afgørende beslutning om, hvorvidt han skal stemme for eller imod, når det lovforslag om prisstop, som vi i dag behandler, kommer til afstemning i det høje ting.

Industriministeren (Erling Jensen):

Med mit kendskab til hr. Risgaard Knudsen, ministeren for offentlige arbejder, vil jeg gætte på, at det, han har ønsket at sige, har været, at nu håber han da, at de, der kommer til at formulere en prislov, vil være opmærksom på de problemer, der kunne være i en sådan situation. Det har ministeren været, idet han i dispensationsbeføjelsen udtrykkelig har nævnt i § 5, at monopoltilsynet kan undtage varer eller erhvervsområder fra bestemmelserne, hvor markedsforholdene eller – og det er her, auktionerne kommer ind – varens eller ydelsens karakter afgørende taler derfor. Der er en fast tradition for, at under denne etikette falder auktionsvarer. Der er almindelig enighed om, at auktioner ikke egner sig for et prisstop. Dermed har jeg også besvaret et tilsvarende spørgsmål fra hr. Askjær Jørgensen.

I den forbindelse skal jeg måske sige, at man kan jo godt undre sig lidt – selv om man glæder sig over en meget positiv modtagelse af dette lovforslag – over, at holdnin-

gerne differerer så kolossalt. Hr. Askjær Jørgensen og hr. Waldorff betegner dette lovforslag henholdsvis som et bluffnummer og som glasur, mens næsten alle andre, også alle de mange, der kan tilslutte sig lovforslaget, bekræfter, at der er tale om et overordentlig stramt prisindgreb, hvad der vitterlig også er.

Jeg skal i den forbindelse bekræfte over for hr. Ellemann-Jensen og over for fru Birgith Mogensen, at der er tale om et prisindgreb af en så stram og absolut karakter, at det naturnødvendigt må gælde i et meget begrænset tidsinterval. Et så stramt indgreb i prisfastsættelsen – uden en undtagelse, hvorefter man kan indregne udefra kommende prisstigninger – må naturnødvendigt være af kort varighed. Jeg kan bekræfte, at dette er fortsat hensigten. Også efter den 1. januar må der, hvis den politik, vi har drøftet i dette ting også tidligere på dagen, skal lykkes, gennemføres en overordentlig stram prispolitik, men ikke nøjagtig af det omfang, som her er beskrevet.

Hr. Kjelgaards indlæg var jeg en lille smule skuffet over, for jeg havde haft et indtryk af, at det også for det parti, hr. Kjelgaard repræsenterer, ikke mindst under valgkampen var en stor sag. Nu var der næsten ikke nogen undtagelser for, hvilke undtagelser man burde lægge ind i en prislovgivning. Det undrede mig lidt. Det er forbløffende, så hurtigt man skifter hat.

Med hensyn til huslejer, som flere har været inde på, skal jeg blot understrege, at det, lovgivningen omfatter, er det huslejeområde, som ikke i forvejen er reguleret. Det andet område, der er undtaget, er det regulerede område. Både det almennyttige boligbyggeri og det øvrige private udlejningsbyggeri, der er omtalt, er i forvejen underkastet regulering, og derfor er det ikke medtaget.

Jeg har redegjort for den ene del af dispensationsbestemmelsen. Jeg skal lige erindre om, at den anden del går på det forsyningsmæssige og de traktatmæssige forpligtelser. Jeg skal gerne yderligere redegøre for indstillingen med hensyn til dispensationer, men indstillingen er altså den, at de skal administreres stramt, og at de skal administreres af monopoltilsynet, der ikke på forhånd skal have en liste udleveret over, hvor dispensationer er ønskelige eller ej. De har en overordentlig lang praksis, og de skal nok være i stand til at finde de områder, hvor en dis-